

РЕШЕНИЕ

№ 3216

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шести юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА**

като разглежда докладваното от **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА** Административно наказателно дело № 20231110205617 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на А. Г. М. против наказателно постановление (НП) № 687408-F681589 от 19.01.2023 г., издадено от изпълнителен директор в Национална агенция по приходите /НАП/, с което на основание чл.274 от ДОПК, за нарушение по чл.112, ал.1, вр. чл.113, ал.1, т.4 от ДОПК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева.

В подадената жалба се излагат съображения за противоречие на наказателното постановление с материалния и процесуалния закон, както и че фактическата обстановка не отговаря на действителната. Излага се искане, съдът да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от процесуален представител. Поддържа се в цялост подадената жалба. Претендират се разноски, като се представя списък с разноски. Процесуалният представител на жалбоподателя моли съда да отмени НП.

Въззиваемата страна се представлява от процесуален представител в съдебно заседание, който моли съда да остави жалбата без уважение, като счита, че нарушението, констатирано в АУАН и НП, се явява доказано.

Излага идскане за потвърждаване на наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Прави възражение за прекомерно адвокатско възнаграждение и претендира то да бъде намалено. Желает заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

След анализ на приетите по делото доказателства, съдът установи следната **фактическа обстановка**:

Съгласно заповед на ИД на НАП е извършена административна проверка от Инспектората на НАП на жалбоподателя. Същата завършила с констатация за това, че А. Г. М. е орган по приходите, определен да издаде ревизионен акт на „А.“ ЕООД по ЗДДС за периода 20.09.2019 г.-04.09.2019 г., съгласно ЗВР № Р-22220520002563-020-001/ 07.05.2020 г. С РА № Р-22220520002563-091-001/ 21.10.2020 г. били определени задължения и за ДДС в размер на 2 695.74 лв. по девет броя фактури в периода 05.09.2019 г.-19.09.2019 г. /период, невключен в обхвата на ревизията/, в който смисъл жалбоподателят извършила ревизия на споменатото дружество за сочения период по ЗДДС, без изрично да ѝ е възложена по реда на чл.112, ал.1 от ДОПК. За този период с РД № Р-22220520002563-091-001/ 21.10.2020 г. тя определила задължения и за ДДС в размер на 2 695.74 лв. по девет броя фактури, издадени в посочения период. От жалбоподателя са изискани обяснения във връзка с горното.

Въз основа на гореизложеното св.П. Б. Р. съставила АУАН № F681589 от дата 17.10.2022 г. Същият е връчен на същата дата на жалбоподателя, която депозирала срещу него писмено възражение в законоустановения срок.

На база на издадения АУАН на 19.01.2023 г. изпълнителен директор в Национална агенция по приходите издал процесното наказателно постановление, с което на основание чл.274 от ДОПК, за нарушение по чл.112, ал.1, вр. чл.113, ал.1, т.4 от ДОПК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева.

-

По доказателствата:

Гореизложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа събраните в досъдебното и съдебното следствие доказателства и доказателствени средства: гласни – показанията на свидетеля П. Б. Р., писмените доказателства и доказателствени средства – АУАН, писмена

покана до жалбоподателя, писмено възражение, копие от договор за правна помощ, списък с разноси, както и от останалите материали по делото.

Съдът кредитира посочените доказателства, тъй като събраните по делото доказателства единно и непротиворечиво изясняват фактическата обстановка по случая. Св.Р. излага пред съда непосредствените си възприятия относно извършената проверка на жалбоподателя и резултатите от нея, като нейните показания са последователни и непротиворечиви. Съдът прецени писмените доказателства по делото като относими към предмета на същото.

-

От правна страна:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разглеждана по същество, тя е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл.112, ал.1 от ДОПК, ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията. Нормата на чл.113, ал.1, т.4 от ДОПК предвижда, че със заповедта за възлагане се определя ревизирият период.

Предвид заложеното от законодателя в разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН, в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това свое правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни административни органи. Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП не са спазени процесуалните изисквания, визирани в ЗАНН. АУАН и НП не съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описано е нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, посочено е мястото на извършване на деянието, но не датата на извършване на същото. В случая са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на

жалбоподателя е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на правото му на защита до степен, да не може да разбере за какво точно нарушение, извършено кога, с оглед и на преценка по смисъла на чл.34 от ЗАНН, е санкциониран, съответно водещо до порочност на образуваното административнонаказателното производство против него.

Допуснатото процесуално нарушение влече след себе си незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление и респективно налага неговата отмяна. Следва да се има предвид, че административнонаказателният процес е строго формален, като в разпоредбите си ЗАНН не борава с изрази като техническа и/или фактическа грешка. В случая формализмът е гаранция за законност и цели охраняване, в пълен обем, на правата на страните. Необходимо е да се отбележи още, че е без значение обстоятелството, дали ревизионното производство е проведено законосъобразно, тъй като то е отделно такова и за него важат други правила. Поради което и във връзка с изложените съображения съдът приема, че обжалваният акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

Съдът приема, че наказващият орган не е мотивирал съображенията си за размера на наложената от него имуществена санкция в максимален размер. Не се явява спазена разпоредбата на [чл. 27 от ЗАНН](#) за определяне на наказанието. След като административнонаказващият орган е определил размер на имуществената санкция в максимален размер, би следвало да посочи кои са оттегчаващите обстоятелства, каква е тежестта на нарушението и, не на последно място, да съобрази тежестта на наложената санкция с имотното състояние на нарушителя. Тези обстоятелства, видно от обжалваното наказателно постановление, не са посочени. Отделно от това, приложената санкционна разпоредба на чл.274 от ДОПК предвижда, че който, като орган по приходите, извърши ревизия, без да му е възложена, или продължи извършването на ревизия извън определения срок, освен когато този срок е продължен по установения ред, се наказва с глоба от 250 до 500 лв., а при повторно нарушение - с глоба от 500 до 1000 лв. На жалбоподателя на горното основание е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева. Видно и от писмено отразеното от административнонаказващия орган в наказателното постановление, ревизионният акт не е бил обжалван от задълженото лице, с него са

определени задължения в размер, приет за неголям, които са внесени в бюджета, а нарушението е първо по ред – обстоятелства, които не са взети предвид при определяне на размера на санкцията, за която административнонаказващият орган неправилно е отразил в своя акт, че е в абсолютен размер. Същата, както се отбелязва по-горе, е дефинирана от законодателя в рамките от 250 до 500 лв., при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв., а определената на жалбоподателя глоба е в размер на 500 лв., поради което остава неясно, коя именно хипотеза се твърди, да е налице в случая: като орган по приходите да е извършил ревизия, без да му е възложена, да е продължил извършването на ревизия извън определения срок, освен когато този срок е продължен по установения ред, или да е извършил нарушението повторно.

Само за пълнота на изложението, приведеното от АНО в посока аргументи по отношение на приложената санкция не е намерило своето място и при обсъждане на евентуално приложение на института на маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

При този изход на делото, въззиваемата страна няма право на юрисконсултско възнаграждение. Жалбоподателят, напротив, има право на разноси, като своевременно претендира такива и доказва размера и реалното им извършване, поради което искането следва да бъде уважено и въззиваемата страна да бъде осъдена да заплати сумата от 500.00 лв. за адвокатско възнаграждение; предвид на заложеното минимално адвокатско възнаграждение по Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, размерът не се явява прекомерен.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.2 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 687408-F681589 от 19.01.2023 г., издадено от изпълнителен директор в Национална агенция по приходите /НАП/, с което на основание чл.274 от ДОПК, за нарушение по чл.112, ал.1, вр. чл.113, ал.1, т.4 от ДОПК, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

НЕ УВАЖАВА искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на жалбоподателя разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 500.00 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба на основанията, посочени в НПК по реда на АПК пред Административен съд – София - град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____